

CODE GROEN!

Na de donkere en grijze winter, is het heerlijk dat de dagen lengen en de natuur ontwaakt. Kale bomen krijgen nieuw blad, bloemetjes fleuren op en het zonnetje doet (soms, het blijft België) zijn best.

Dit jaar wordt niet alleen de natuur wakker maar ook het verenigingsleven, de horeca, ons sociaal leven... herleven. Van code oranje naar geel en hopelijk snel naar groen.

Op het moment dat ik dit schrijf, zien we trieste beelden uit Oekraïne op tv. Vreselijk om zien.
Hopelijk kan het er ons toe brengen wat vaker content te zijn, onze geliefden goed vast te pakken, een ander ni te veel te ambeteren, en van het leven te genieten.
En dan te zeggen tegen elkaar:

“t was nen goeien dag vandaag, da pakken z’os weejal neemejen af”.

Wim

IN DIT NUMMER

- Heikantenaar in het buitenland p. 2
- Sport p. 4
- Vereniging in de kijker p. 6
- Welkom op de Hei p. 8
- Cursiefje p. 10
- Retro p. 12
- Heikants dialect p. 13
- Mop van de moesj p. 13
- Retro (II) p. 14
- Tournée Kafee p. 16
- Groetjes p. 18
- Uitsmijter p. 19

UITNODIGING

Ter gelegenheid van het
50-jarig bestaan van de club,
nodigt FC Berlaar-Heikant alle
inwoners van Heikant uit.

20 MAART 2022, AFTRAP 15.00H
FC HEIKANT-K.F.C. ZWARTE LEEUW

Deze bon geeft recht op gratis inkom
en bovendien een gratis pak frieten
met mayonaise en curryworst.
(1 bon per persoon)

Naam:.....

Adres:.....

Email:.....

Dirk Beenhouwerij

vers vlees, charcuterie en feestschotels

AARSCHOTSEBAAN 119
2590 BERLAAR -HEIKANT
015 24 10 50

www.beenhouwerijdirk.be
kensdirk@gmail.com

.....

MA	gesloten
DI	08u - 12u30 & 13u30 - 18u00
WO	08u - 12u30 & 13u30 - 18u00
DO	gesloten
VR	08u - 12u30 & 13u30 - 18u00
ZA	08u00 - 16u00
ZO	08u00 - 12u00

.....

*Vers
is ons vak*

BART BELMANS

TEKST & FOTO'S Bart Belmans

1. IK GROEIDE OP IN/BIJ ...

de Heidestraat, op 50 meter van Wim Soons. Vaak hoorde ik zijn saxofoon door het straat galmen terwijl ik en Niels Bovre met onze eerste gitaar aan het prutsen waren. Dit was in mijn tienerperiode ook ineens één van mijn hobby's. Samen met Niels Bovre (de zoon van den tantist) had ik eerst een oude elektrische gitaar geleend van mijn neef Peter Van Hove, en dan later hebben we er eentje zelf gekocht. Vanaf mijn 15de(?) ongeveer zijn we daarmee begonnen. Intussen is deze hobby voor mij bijna helemaal verdwenen, maar de kriebel zit er altijd wel in als er ergens een gitaar onbenut staat. Maar verder dan covers ben ik nooit echt geraakt. Niels heeft nadien wel verder doorgespeeld met onder andere Hulldown en De Nuttelozen van de Nacht.

Ook tafeltennis was sinds ik 10 jaar was één van mijn hobby's. Een tijdje heb ik competitie gespeeld met de jeugd en de volwassenen. Maar door de afstand Mechelen/Keerbergen naar Berlaar heb ik dit wat moeten laten varen. Na een lange werkdag kwam ik bijna nooit op tijd voor de start van de trainingen op vrijdag. Een andere hobby was sleutelen aan computers en computergames spelen. Het is ook uiteindelijk de richting geworden waar ik de kost mee ging verdienen. In Brussel heb ik 10 jaar bij verschillende bedrij-

ven gewerkt, in onderaanneming als IT consultant en rechtstreeks bij bedrijven als bediende.

Ik ben samen gaan wonen met mijn vriendin in Mechelen in 2012 en heb sindsdien niet meer in Berlaar gewoond. Nadien ben ik wel nog een tijdje naar Keerbergen verhuisd om uiteindelijk in Sint-Katelijne-Waver een huisje te kopen in 2018.

Mijn grootouders aan moeders kant (Chris Van Hove) zijn Amanda Busschots en Armand Van Hove. Onze familie woont nog steeds

Het meest pakkende is de armoede. Madagascar is het 6de armste land in de wereld.

allemaal in dezelfde buurt/omgeving. Mijn broer Koen heeft een huis gekocht in de Kapellebaan in Berlaar, en Dries is ingetrokken bij zijn vriendin in Itegem. Van al mijn neven en nichten zijn de meeste uitgeweken naar Itegem, Heist-op-den-Berg of Berlaar dorp. Mijn familie aan vaders kant (Willy Belmans), Louis Belmans en Jeanne Van Parijs, waren afkomstig van Lier. Een aantal van hen zijn in Berlaar en Kessel komen wonen, en sommigen in Deurne en Wommelgem.

2. IK VERTROK ...

Sinds 2016 was er een mogelijkheid dat we zouden vertrekken naar het buitenland toen mijn vrouw Sidney De Coster geslaagd was voor de selectieproeven van een job in de Verenigde Staten. Daarvoor zouden we reizen over de hele wereld en om de 2 tot 3 jaar telkens wisselen van land. Maar er volgde eerst nog een screening voordat we verder konden. Dit proces heeft 5 jaar in beslag genomen en we hadden de hoop al min of meer opgegeven. Intussen dus in 2018 een huisje gekocht en een dochter gekregen in 2020. Maar uiteindelijk zijn we er toch voor gegaan. In Augustus 2021 zijn we verhuisd naar onze eerste bestemming: Madagascar.

3. HET LEVEN IN MIJN DEEL VAN DE WERELD IS ...

Wij leven in de hoofdstad Antananarivo op ongeveer een hoogte van 1300 meter. Het is hier ook altijd tropisch warm, het hele jaar door. In de wintermaanden (juni, juli, augustus) is de gemiddelde temperatuur rond 16 tot 20 graden. Zomerse temperatuur van 28-36 graden gaat hier samen met een regenseizoen en mogelijke cyclonen. Recent is hier Tropische Storm Anna en Batsirai langs geweest met veel vernieling tot gevolg in sommige delen van het land. Er zijn een aantal westerse winkelketens waar we Franse producten kun-

nen vinden (Carrefour). Dus op dat vlak komen we hier niets te kort. Je moet wel al je verse groenten met bleekwater of azijn goed wassen (een krop sla, is blaadje per blaadje schrobben). Het spreekt dus voor zich dat je af en toe wat buikkrampen hebt voor een aantal dagen. De normen voor hygiëne van verse groenten en fruit van Europa bestaan hier gewoonweg niet. Maar het fruit is hier zo veel lekkerder dan in België. Toen ik hier een ananas had geproeft voor de eerste keer, dacht ik dat ik nog nooit een ananas had gegeten. Ook lichies, papayas en bananen komen hier veel voor.

Het fruit is hier zoveel lekkerder dan in België. Toen ik hier voor de eerste keer een ananas proefde, dacht ik dat ik nog nooit een ananas had gegeten.

Wat de meeste mensen zien op televisie over Madagascar is niet wat wij momenteel ervaren. Er zijn heel mooie natuurparken te bezoeken in Madagascar, maar de wegen zijn in zeer slechte staat. Dus een 4x4 SUV wagen is een must om hier verre reizen te maken. Maar het meest pakkende is de armoede. Madagascar is het 6de armste land in de wereld. En wij als "blanke" mens worden aangesproken door bedelaars overal waar we komen in de hoofdstad. Terwijl wij een waterfiltersysteem hebben in onze woonst, hebben de mensen buiten enkel vuil beekwater om dagdagelijks te drinken in vele gevallen. Omwille van ons dochttertje van net geen 2 jaar, hebben we nog geen verre reis gemaakt, maar daar komt binnenkort verandering in. We gaan voor het eerst naar Am-

Bart met zijn mama Chris en zijn jongere broers Koen en Dries.

Bart zijn vrouw Sidney met hun dochtertje.

pefy, wat ten westen ligt van de hoofdstad. Hier zijn watervallen en warmwater bronnen. Dit is nog binnen rijafstand om met onze wagen en dochter te doen (wij hebben geen 4x4). En de wegen zouden in goede staat zijn.

4. WAT IK VAAK/NOOIT MIS IS ...

Wat ik mis, zijn echte pistolets en koffiekoeken op zondag. Frans brood kunnen we hier wel vinden,

maar beleg is hier niet hetzelfde zoals thuis. Ham en kaas kunnen we nog in dezelfde kwaliteit terugvinden als thuis. Maar paté of iets dergelijks moet je al langer zoeken. Vooral een potje kip curry mis ik. Maar ook een echte Belgische friet is aan de orde toe wanneer we eens terug komen.

Familie is wel ver weg, letterlijk aan de andere kant van de wereld, maar toch hebben we regelmatig contact via Whatsapp om onze

dochter de gezichten van de familie te laten herkennen en gewoon een babbel te doen.

Ik ben nooit een vaste caféganger geweest en ook naar Chiro ben ik maar tot mijn 13de geweest. Mijn vrienden van vroeger mis ik wel, vooral het samen spelen op de gitaar en

covers spelen was gewoon leuk en gaf veel voldoening. Maar voor mijzelf mis ik ook wel het koude-re Belgische weertje. Ik ben geen zonneklopper en hou niet zo van de warmte. Dus Madagascar is tamelijk warm voor mij en ik verbrand nogal snel als bleken IT-er ...

5. IK KOM TERUG NAAR DE HEI ALS ...

Dit is een heel goeie vraag. In mijzelf denk ik altijd dat ik ooit terug

Als IT-er kan ik hier gemiddeld slechts 100-150 euro per maand verdienen.

keer naar de Hei en alles daar terug wil beleven met mijn kinderen. Maar op dit moment ziet mijn toekomst er heel anders uit. Het carrièretraject kan ongeveer 20 jaar duren voor mijn vrouw, en intussen wil ik ook graag nog iets betekenen hier in de verre uithoek van de wereld. Maar een job vinden momenteel als IT-er is niet evident. Een lokale job betaalt ongeveer 100-150 Euro per maand. Dus momenteel ontferm ik mij over onze dochter en het huishouden, en kijk ik uit naar een mogelijke job bij de werkgever van mijn vrouw.

Veloma vanuit Madagascar en tot binnekort.

Ik kom ook aan huis!

Gespecialiseerde voetverzorgster

Anneemie

0479 63 06 67

info@pedicureberlaar.be

www.pedicureberlaar.be

Montystraat 2E - 2590 Berlaar

R

**ROLLUIKEN
PEETERMANS**

**ROLLUIKEN
VLIEGENRAMEN
AUTOMATISATIE**

EEN PERFECTE MIX VAN *betrouwbare kwaliteit & betaalbaar vakmanschap*

WWW.ROLLUIKENPEETERMANS.BE

info@rolluikenpeetermans.be
T+F 03/482 04 94

Smidstraat 165/167a
2590 Berlaar

**GRATIS
PRIJSOFFERTE**

SUPPORTERSCLUB

DE ROOIE HOEK

De Hei heeft een link met de Rode Duivels, want supportersclub SC De Rooie Hoek bestaat al tien jaar. Lokaal is café den Hoek, een periode van prachtige verhalen en geweldige herinneringen. Berlaar-Heikant haalde zelfs de Amerikaanse televisie. Jan Gui, Franky Verachten en Ronny Berghmans weten er alles van.

TEKST Geert Fierens

FOTO'S Supportersclub De Rooie hoek

(v.l.n.r.) Jan Gui, Staf Storms, Ronny Berghmans, Willy Van Dyck, Benny Van den Vonder, Simon Spits, Yoran De Wilde

HOELANG BESTAAT DE SUPPORTERSCLUB AL?

"Sinds 2012, het was de kwalificatie voor het WK in Brazilië. Jan en Franky zijn toen letterlijk naar de bond in Brussel gereden om alles nog in orde te krijgen. Want er speelde een deadline, en toen was het nog heel interessant om supportersclub van de Rode Duivels te zijn. Wie lid was van een erkende club had recht op een abonnement bij de thuiswedstrijden. Dat is tien jaar later niet meer het geval."

WIE KWAM OP HET IDEE OM EEN SUPPORTERSCLUB OP TE RICHTEN?

"Dat zat er in die periode eigenlijk een beetje aan te komen. De nationale ploeg leefde op dat moment; er was veel vraag naar tickets voor wedstrijden. En er was heel wat interesse van de mensen hier op de Hei. Als we toen naar een thuismatch gingen kijken, was de bus direct gevuld. We moesten daar geen moeite voor doen, nu is dat niet meer zo. De echte hype is toch een beetje over."

JULLIE BOUWDEN IN 2014 EEN BIERBAKKENSTADION, HOE KWAMEN JULLIE OP DAT IDEE?

"Eigenlijk was dat een zot idee dat helemaal uit de hand is gelopen. We wilden iets doen en we wilden daarmee op CNN komen. Echt, zo is het gegaan hé. En we zijn erin gelukt. Dat stadion heeft de hele wereld gehaald. We zijn op de Amerikaanse tv geweest, Frankrijk, Q-Music, de VRT was hier. NRC Handelsblad uit Nederland, we stonden op het eerste blad van de Gazet van Antwerpen. We kwamen rechtstreeks op het journaal

voor een belangrijke match. Jan kreeg daarna telefoon van burgemeester Walter Horemans van Berlaar. Die zei dat hij nooit gelukt was in dat wat Jan nu op enkele minuten had gedaan. Berlaar zo op de kaart zetten. Maar het stadion was het werk van velen, al was Willy Van Dijck van bouwonderneming Van Dijck van de Hei de bouwheer. We hebben er een dikke week aan gebouwd, het was een stuk van ons leven. Vraag het maar aan onze vrouwen, zij hebben ons toen niet veel gezien (lacht). Al onze aandacht en energie stak in de bierbakken."

ELK EK OF WK WAS EEN GI-GANTISCH FEEST IN DEN HOEK, WELKE ZIJN JULLIE MOOISTE HERINNERINGEN?

"EK's hebben wij als club in den Hoek nooit georganiseerd, de WK's van 2014 en 2018 wel. '14 dat waren de bierbakken, in '18 hadden we een heel groot Belgisch vlag gemaakt waar we den Hoek mee ingepakt hadden."

GAAN JULLIE ALTIJD KIJKEN ALS DE RODE DUIVELS THUIS SPELEN?

"Dat wordt eigenlijk moeilijker en moeilijker. We hebben veel meer moeite dan vroeger om een bus vol te krijgen. Bovendien moet je nu van elke supporters die meegaat alle gegevens op voorhand aan de bond bezorgen. Dat is een verschrikkelijk werk, Jan is daar over laatst zo ongeveer een volledige dag mee bezig geweest. Bovendien spelen de Rode Duivels de laatste jaren hun kwalificatiewedstrijden tegen onaantrekkelijke ploegen: Kazachstan, Wit-Rusland. Daar komen de mensen hun deur niet voor uit. Dat ervaren wij heel goed bij onze club. Je krijgt de bus niet meer vol."

EN OP VERPLAATSING?

"We zijn op vele plaatsen geweest. Schotland was onze mooiste uitstap. Maar we waren in Zwitserland, Griekenland, Nederland. Het EK 2016 in Frankrijk, toen huurden we twee weken een vakantiehuis ginder."

HOEVEEL LEDEN TELT DE CLUB?

"In de piekperiode waren dat er 130, maar dat aantal is fel afgezwakt. Ik denk dat we nu nog met een dertigtal leden zijn. Het is een combinatie van factoren die het aantal zo heeft doen slinken. De échte hype is over, de grote namen van de ploeg zijn ouder geworden of zoals Vincent Kompany al gestopt. De onaantrekkelijke tegenstanders in de kwalificatiematches. We zijn geen toptand meer, subtop zijn we nog wel. Op het einde van dit jaar is het WK in Qatar, in december. Nee, we gaan niks doen. Stel dat er een dik pak sneeuw ligt voor den Hoek (lacht). En sportief? Dat is toch maar afwachten. En naar ginder gaan kijken is uitgesloten, we hebben eens geïnformeerd naar de prijzen. Tja, dan val je wel achterover."

HEBBEN JULLIE AL RODE DUIVELS PERSOONLIJK ONTMOET?

"Zeker en vast. Je kan de Duivels op verschillende momenten ontmoeten hé. Ronny is ze ooit gaan uitwuiven op de luchthaven. Jan was in 1982 te gast bij Kleding Wellens in Herentals toen de nationale ploeg daar te gast was net voor ze naar het WK in Spanje vertrokken. En niet vergeten dat er op FC Heikant ook een échte Rode Duivel heeft gespeeld. Stein Huysegems, vijftien matches voor de nationale ploeg. Dus FC Heikant had een beroemde voetballer in zijn rangen toen Stein hier op de Hei drie jaar heeft gespeeld tussen '16 en '19."

WIE IS JULLIE FAVORIETE RODE DUIVEL?

"Ik ga toch al meer terug in de tijd", zegt Jan. "Voor mij zijn dat Jean-Marie Pfaff en Erwin Van Den Bergh". Ronny kiest voor Nainggolan, Gerets en Van Den Bergh. Franky zweert bij Jan Ceulemans. "Hij stond voor karakter, een echte ploegspeler. Deze lichting mist wel zo'n figuren."

IN 2018 WERD DEN HOEK INGEPAKT IN DE DRIE-KLEUR, JAMMER GENOEG NET GEEN WERELDTITEL

VOOR ONZE DUIVELS. HOE SPIJTIG?

"Toen hebben we een unieke kans laten liggen om wereldkampioen te worden. We waren er zo dichtbij en we verloren in de halve finale van Frankrijk met 0-1. Dat was bitter en tegelijk heel bijzonder. De match werd gespeeld op de laatste dinsdag van Hei-kermis.

Tijdens de match was er geen kat op straat, de kermis was leeg. Je moet het gezien hebben om het te geloven. En na de nederlaag was de sfeer op de kermis niet wat die zou geweest zijn bij een over-

winning. Dat was echt een gemiste kans."

TOT SLOT: JAN IS VOORZITTER VAN DE SUPPORTERS-CLUB, WELKE ZIJN DE ANDERE BESTUURSTAKEN?

"Franky is secretaris, Ronny ticketverantwoordelijke en Ken Moeskops is penningmeester."

**Kas Amigu scoort
5/5 op Tripadvisor
9,9/10 op Booking.com**

Droom jij ook al van jouw volgende zomervakantie?

Boek die dan op het zonzekere én Nederlandstalige Curaçao!

Kas Amigu op Curaçao, de ultieme vakantiebestemming bij **Heikantenaars Anneke & Peter!** Ze verwelkomen je graag in één van hun compleet voorziene studio's. **Ontdek hun Bed & Breakfast op www.kasamigu.com**

GRATIS VERWENONTBIJT op de eerste ochtend van jouw verblijf bij een rechtstreekse boeking via kasamigu.com van min. 5 nachten.

Meer info en reservaties op www.kasamigu.com

MARIA DILLEN EN FONS CANNAERTS

TEKST Frans Busschots

FOTO'S Maria Dillen & Fons Cannaerts

Jozef Van Cleynenbreugel was toen onderpastoor op de Hei. Hij was een man met veel inzet en aandacht voor het verenigingsleven, en meer speciaal voor de jeugd. Zo is in die tijd de Chiro gesticht en ook de KAJ. De onderpastoor kwam aan Fons vragen of hij lid wilde worden van de KAJ. Fons was toen 25 jaar. Hij zei ja en toen waren ze met zeven om samen de jeugd van de Hei naar Cardijns idealen een vorming te geven. Fons herinnert zich die namen niet meer allemaal, maar René Bellekens, Willy Renap en Willy Dupont waren er zeker bij. Fik De Belser is er ook bijgekomen. Fons werd later gewestleider van de KAJ. En tijdens het weekend moesten zij, al de gewestleiders van het verbond Mechelen, samenkomen in Mechelen, in Onder Den Toren 5. Daar waren de lokalen van alle christelijke organisaties gehuisvest.

Een heel weekend moesten wij dan daar zijn. Van zaterdagmorgen tot zondagmiddag. Fons was toen verantwoordelijk voor de afdelingen van Itegem, Heist-op-den-Berg, Beerzel en ook de Hei. Later is Willy Dupont verantwoordelijke voor de afdeling van de Hei geworden. In die periodes moesten zij ook retraites bijwonen. Gedurende 3 dagen geen woord mogen zeggen. Geloofs-

beleving was toen belangrijk. Die retraites gingen door bij de paters Jezuïeten. Hij is van 1957 tot 1963 (gedurende 6 jaar) lid van de KAJ geweest. Vanaf 1954 is Fons ook lid geworden van de KWB. Hij was 33 jaar toen hij trouwde met Maria Dillen die toen 34 jaar was. Ze kregen twee kinderen. Roel en Bart.

De KWB is op de Hei gesticht door twee man van Berlaar in 1954. Zij hebben de eerste weken de afdeling helpen oprichten. Verder was er Louis Verbercht (uit Duffel) die namens de KWB als gewestleider optrad en inhoudelijk en praktisch nog meer de afdeling in wording kon begeleiden. Louis was zeer geliefd op de Hei.

In die periode was er op de Hei alleen maar een cinema (Alaska) en als vereniging kon men alleen maar in de turnzaal van de meisjesschool samenkomen. Die werd regelmatig, ook door de school zelf, als ontspanningszaal gebruikt. Enkele jaren later werd er een tweede cinemazaal op de Hei gebouwd (Zaal Astra). Ook voor andere gelegenheden werd de zaal verhuurd. Voor teerfeesten van de KWB werd de hele zaal gebruikt. Het eten werd onder het podium klaargemaakt. Soms moesten de koks met botten aan in de kelder werken omdat bij regenweer de kelder onder het podium niet waterdicht was. Moedige vrouwen, die van de KWB!

Bij de KWB was Robert Laenen de eerste voorzitter, later kwam Louis Maris als voorzitter de KWB van de Hei leiden. Wel 15 jaar lang. Het was toen een sterke bestuursploeg. Mannen met veel inzet en ook met al wat ervaring van hun KAJ-periode. Jos Gysemans was toen penningmeester, Louis Vercammen secretaris, Albert Lambrechts (die later voorzitter van Okra zou worden), en nog enkele andere personen, zoals Fille Goelelen.

Fons werd ondervoorzitter in 1965, toen Louis Maris voorzitter was. Later nam Fons het voorzitter-

schap over van Louis. Fons werd in 1971 tot voorzitter gekozen. Hij bleef twee periodes voorzitter (4x4 jaar) en dat tot 1979. Toen hij 80 jaar was nam hij ontslag als wijkmeester en zette zich in voor andere verenigingen zoals Okra, zangkoor en Ziekenzorg (Samana nu).

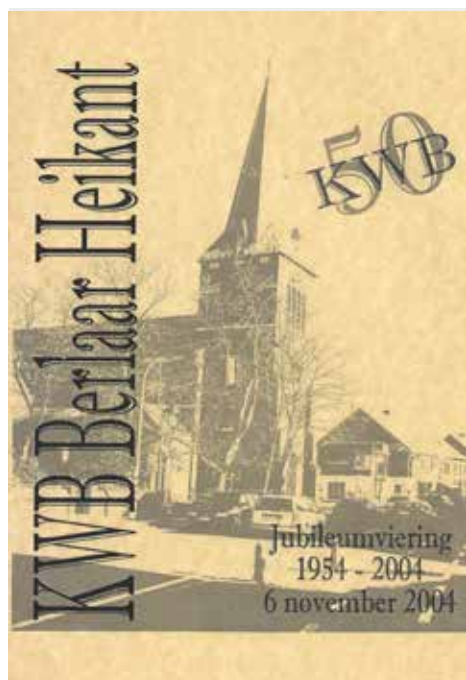
Fons heeft van zijn periode bij KAJ enkele belangrijke aandachtspunten behouden en hij verdedigt die nu nog met hart en ziel.

Vriendelijk zijn
Dankbaar zijn
Eerlijk zijn
Dienstbaar zijn

Ook Maria Dillen is in onze parochie heel verdienstelijk geweest en is dat nog. Zij was eerst bij de gidsen en toen ze 15 jaar was werd zij assistent van de leidster Gusta Vercammen. Toen ze 21 jaar was, vroeg pastoor van Houdt om een katholieke organisatie te helpen oprichten. De gidsen dat was eerder pluralistisch. Men dacht toen

aan BJB en aan de Kajotsters. Het is BJB (Boerinnen Jeugd Bond) geworden. De Hei was immers een landelijk gebied. Zo is dan de BJB gestart. Leidster mocht Maria van haar moeder niet worden, want dan was ze veel te veel van huis weg en op de boerderij was er veel werk dat wachtte. Ik had daarvoor 3 jaar naar Putte naar het pensioonaat geweest en daar had ik piano leren spelen. Later toen ik bij de BJB was, vroeg men in het gewest om op de maandelijkse vergadering, waarop van iedere afdeling twee mensen werden uitgenodigd, dansjes en liedjes aan te willen leren. Dat ben ik blijven doen totdat ik trouwde, totdat ik 34 jaar was. Op 4 januari ben ik getrouwd. In 1964. Twee kinderen Bart en Roel.

Maria is voorzitter van de Boerinnengilde geworden. Na Amelie Van den Wyngaert. Gedurende 10 jaar. Na Maria is Mevr. Smet Godelieve voorzitter geworden. Maria bleef toen gedurende 17 jaar schrijfster. Maria stichtte ook het Sint-Rumol-

OPENDEURDAGEN VRIJ 18 MAART 18-22 U ZA 19 MAART 10-17U

Ontdek onze vernieuwde locatie,
schrijf je in voor tal van demo's

Gelaatsverzorgingen Deepskin – Radiofrequentie –
Voet en handverzorging – Wimperextensions –
Microblading – Powderbrows – Gelnagels.

Aarschotsebaan 162
2590 Berlaar
karin@elleance.be
0496/28.82.54

duskoor, samen met enkele andere actieve leden in onze parochie. Het koor verzorgde regelmatig de kerkdiensten op zondag en feestdagen, bij uitvaarten en ook bij 10 concerten 'Heikant in Concert'. Met de corona is het koor noodgedwongen stilgevallen en ondertussen zijn vele leden ouder dan tachtig jaar geworden, sommigen zelfs boven de negentig. Ook in Ziekenzorg, het huidige Samana, is Maria actief geweest. Fons en Maria zijn beiden nog actief in Okra, de vroegere Bond van de Gepensioneerden. Voor de Hei zijn Maria en Fons een

zegen geweest. Ze hebben hun vrije tijd gebruikt voor onze parochie en voor ons Heikants verenigingsleven.

Dankuwel Maria en Fons!

BESTUUR BOERINNENBOND APRIL 1964 VAN ST. RUMOLDUS, BERLAAR-HEIKANT.
ZITTEN :
1 CELEN *Horlinda* 2 *Lien Maria* 3 VERVLOET LEONIE. 4 PASTOOR TORFS.
5 *Wendie de Vries* 6 VERVLOET *ERTANS*. 7 PAUWELS SOFIE.
RECHT. 1 BEURMANS *JULIA*. 2 LIEKENS MARIA. 3 WINCKELMANS SERAFINE.
4 MARIS *MARIA*. 5 SCHEERS LEA. 6 *Maria V.D. Bosch* 7 DE SMET MARIA.
8 MOESKOPS FRANCINE. 9 BUSSCHOTS LENA. 10 DILLEN MARIA.

JOKE VAN DER MAELEN, VROUW VAN WIM VG

In deze rubriek stellen we mensen voor die nieuw zijn op de Hei, zodat jullie hen allemaal kunnen leren kennen, en hun 'inburgering' wat vlotter verloopt.

TEKST Wim Soons

FOTO Studio Coup de Foudre

We beginnen met de man die onze nieuwe Heikantenaar naar de Hei gehaald heeft: Wim Van Goidsenhoven.

WIM, WE GAAN ER NATUURLIJK VANUIT DAT GANS DE HEI JOU INTUSSEN KENT ALS 'DE MAN DIE IN DE VORIGE EDITIE VAN HET HEIKRANTJE EEN MOOI INTERVIEW MET JUFFROUW DOM SCHREEF.' MAAR WAT KAN JE ONS NOG VERTELLEN OVER JEZELF?

Wim: Wel, ik ben geboren en getogen op de Hei, 'van 1986', en historicus en journalist van opleiding. Vandaag werk ik bij een regionale erfgoedcel: Kempens Karakter. Ik coördineer onder andere de Erfgoeddag in onze regio. Die draait dit jaar rond het thema onderwijs en vindt plaats in het weekend van 22 tot 24 april.

OVER NAAR JOKE, WAAR BEN JE GEBOREN EN GETOGEN?

Joke: Ik ben opgegroeid in Evergem, 10 km ten noorden van Gent. Heel mijn familie woont nu nog in en rond Gent, en ik ben er ook naar school geweest. Wim en ik leerden elkaar kennen in 2013 en toen we het jaar nadien wilden gaan samenwonen was de vraag uiteraard: waar? Het is Antwerpen geworden, dat lag 'in het midden' voor ons beiden. We hebben uiteindelijk 7 jaar in Antwerpen-Noord en Borgerhout gewoond.

Na verloop van tijd wilden we weg uit de stad, we waren de drukke beu. Zeker toen er een kindje op onze planning stond. Ik wilde rust en groen voor ons gezin. En dieren! De Zuidrand van Antwerpen was onbetaalbaar voor ons, omdat we een grote tuin wilden. Na een jaar zoeken botsten we op

een zoekertje met een heel leuke locatie in Berlaar. We hebben binnen het kwartier een bod uitgebracht.

We hadden absoluut niet gepland om in Berlaar te komen wonen, ook Wim niet. Maar nu zijn we ontzettend blij dat we op 1 km van Wim zijn ouders wonen. Want it takes a village to raise a child. Ze hebben ons al heel vaak geholpen, en het is superfijn dat Mira haar oma en opa zo vaak ziet. We zien dat ze heel hecht zijn, da's hartverwarmend.

HOE WAS JE EERSTE INDRUK VAN DE HEI?

Joke: Ik was hier natuurlijk al geweest omdat Wim zijn ouders hier wonen. Voordien had ik nog nooit van 'Melkouwen' gehoord (lacht). Ik ben ongelooflijk gelukkig met de rust die je hier vindt, en we wonen heel graag hier tussen de velden en koeien.

Ook het 'kleine dorpse' spreekt mij wel aan. Als ik met onze dochter Mira ga wandelen, gebeurt het dat mensen die ik niet ken mij aanspreken. "Ben jij niet de schoondochter van Chris Nijs?" Heel leuk. Ook onze burens zijn heel lieve mensen. Ik voel me hier goed omringd. Da's heel anders dan de anonimiteit van de stad.

We kijken er ook naar uit dat het verenigingsleven terug opstart. Wim en ik doen bijvoorbeeld heel graag mee aan van die typische parochiezaal-quizzen. Wanneer Mira naar school gaat, gaan we daar natuurlijk ook wat meer mensen leren kennen.

HOE ZIEN JE WERK EN BEZIGHEDEN ERUIT, JOKE?

Joke: Ik heb Germaanse gestudeerd en werk bij het marketing- en communicatieteam van publiek vzw, dat is de organisatie achter de museumpas, UiTinVlaanderen, de UiTPAS, Schatten van Vlieg ...

Ik maak artikels, nieuwsbrieven, instagraposts ... om mensen meer

en anders aan cultuur te laten doen. Bijvoorbeeld theatertips of leuke uitstapjes met kinderen voor de paasvakantie.

In mijn vrije tijd werk ik heel graag in de tuin. Ons lapje grond bestaat vooral uit gazon en hagen, en dat willen we veranderen in een ecologische tuin met meer bomen en struiken, veel eetbare planten en leuke speelhoekjes. Ik ben ook bezig met een moestuincursus bij samentuin het Vlierveld, op 't Spreet. Komende lente gaan we dus héél veel groenten kweken. En we hebben twee schaapjes. We wilden eerst geiten, maar geiten zijn eigenlijk smeerlappen. Ze breken continu uit en eten dan alles op in je tuin (lacht). Dierenarts Heremans heeft ons dan in contact gebracht met mensen die Kameeroenschappen hebben. Die moet je niet scheren, en ze zijn speelser en socialer dan gewone schapen. Eigenlijk zijn dat gezelschapsdieren, zelfs als zet je het hek open gaan ze niet weglopen maar blijven ze bij je. En ze zien eruit als geiten!

BON, ALWEER IETS BIJGELEERD OVER SCHAPEN. NOG PLANNEN VOOR ANDERE DIEREN?

Joke: We hebben een poes die al bijna 8 jaar bij ons woont. En er cirkelt rond ons huis ook een hon-

gerige rosse kater die van niemand is. Verder hebben we 4 kippen en een haan, dus in de lente komen er zeker kuikentjes. En als Mira wat groter is, misschien wat konijntjes.

NAAST DE TUIN NOG TIJD VOOR ANDERE HOBBY'S?

Joke: In Antwerpen deden we samen aan improvisatietheater. Dat is praktisch wat moeilijk met een baby en vanuit Berlaar. Wim speelt nog theater. Ik heb ook wel zin om basketbal te spelen, hoewel ik dat nog nooit in clubverband gedaan heb. Misschien dat ik vroeg of laat eens naar een club mail.

Fotografie, handleteren en knutselen met vilt doe ik ook graag - ik ben graag met veel dingen tegelijk bezig. Met een baby schiet er natuurlijk niet veel vrije tijd meer over. En binnenkort starten we met verbouwen, daar zullen we ook onze handen mee vol hebben.

Wim: ik zou in onze tuin wel theater willen spelen, en repeteren op onze zolder. Misschien richten we nog wel eens onze eigen improvisatiegroep op. Ik ben ook nog actief bij de oud-leiding van scouts en gidsen Berlaar. Joke heeft ook jarenlang in leiding gestaan bij de Akabe-scouts in Gent. We hebben elkaar (veel later) leren kennen toen we vorming gaven voor jonge leiding.

Lekker eten met de GBS Berlaar-Heikant

Op zondag 27 maart 2022 organiseert de gemeentelijke basisschool Berlaar-Heikant samen met het feestcomité een Take away als alternatief voor de jaarlijkse restaurantdag.

~~Restaurantdag~~ → Take away

We hebben tomatensoep als voorgerecht.

Daarna kunt u kiezen uit stoofvlees of videe met puree & salade, spaghetti Bolognaise of vegetarische spaghetti, in kinderportie of volwassenenportie.

Als nagerecht heeft u de keuze uit verse rijstpap of chocomousse.

U kunt een eigen menu samenstellen voor uzelf en uw familie.

Vanaf 1 maart tot en met 15 maart 2022 kunt u bestellen via de volgende link www.feestcomitegbsheikant.be

Indien online bestellen voor u niet mogelijk is, dan mag u ook telefonisch bestellen via 015 24 57 43 of via email naar leen.vandessel@berlaar.be of FeestComiteHeikant@gmail.com.

Dankzij uw bestelling kunnen wij de kinderen die op [sneeuwklassen](#) en [bosklassen](#) gaan financieel steunen.

Tot dan.

Het schoolteam & feestcomité

VOOR DE LEZERS DIE HET NIET KENNEN, WAT IS AKABE JUIST?

Joke: Akabe is scouting voor kinderen met een beperking. Meestal gaat het om kinderen met een mentale beperking, want kinderen met enkel een fysieke beperking kunnen vaak wel meedoen in een 'gewone' scoutsafdeling. Soms gaat het ook om een samengaan van mentale en fysieke beperkingen.

Leuk is dat de Akabe-leiding vaak heel bewust kiest voor Akabe, en dus heel gemotiveerd zijn. Wat we met de kinderen deden? Zaken die je in elke scoutswerking doet: spelletjes spelen, dansen, ons verkleden ... Een deel van de kinderen speelt actief mee, anderen – die bijvoorbeeld maar de mentale leeftijd hebben van een 1-jarige – lopen er gewoon bij en genieten van gezelschap, beweging en muziek.

WAT MIS NOG OP DE HEI?

Joke: Ne Colruyt (lacht). Nee, da's een grapje want er zijn al zoveel supermarkten in Berlaar. Wat ik wel mis: trage wegen. We wonen in een van die zijstraatjes van de Smidstraat en we kunnen eigenlijk nergens een lus maken om te wandelen. Een doorsteek van de Smidstraat naar Melkouwens zou bijvoorbeeld heel tof zijn. Hopelijk kunnen we ooit een wei bijkopen,

dan kunnen we over onze eigen trage weg naar Melkouwens. (lachen)

Daarnaast mogen er op de Hei nog meer terrasjes komen, dat zou ik gezellig vinden. Een zomerbar en een restaurant misschien? Wij eten graag vegetarisch, en dat aanbod missen we nog wat.

OOIT AAN GEDACHT OM ZELF EEN ZAAK TE STARTEN?

Joke: Eigenlijk wel, onze droom is ooit een Bed & Breakfast te starten. Wim bakt ook heel goeie wafels. (lacht)

ZIJN ER NOG ZAKEN WAAROVER MENSEN JE ALTIJD MOGEN CONTACTEREN?

Goh.. wel wie info zoekt over wasbare luiers mag me altijd om uitleg vragen, ik merk dat dat concept hier voor velen nog onbekend is. (lacht)

Wie de avonturen van Joke & Wim bij de renovatie van hun hoeve (en mogelijk een toekomstige Heikantse B&B) wil volgen:
heitenhoeve.wordpress.com

DE ZEVENSLAG

TEKST Frans Busschots

Destijds was er niet veel waarmee we ons konden amuseren. Toch niet als je dat vergelijkt met alles wat er nu beschikbaar is voor onze jeugd. Maar twee keer per jaar was er kermis op de Hei.

Weken van tevoren was er al wat te doen om het grote evenement voor te bereiden. Zo kwam er al een tiental dagen voor de kermis begon, een vertinner op de hoek van de Aarschotsebaan en de Melkoudensteenweg, in de buurt van waar nu het Cardijnplein is aangelegd, met zijn kraampje staan. Veel had die man niet bij, wel kon je bij hem lepels, vorken en messen laten vertinnen zodat ze mooi blonken bij het feest tijdens de kermis.

Want voor velen was de kermis nog in de eerste plaats lekker eten en dan vooral denken, frikandellen en rijstpap, om maar niet over de lekkere taarten met pruimenconfituur te spreken. Ja, alhoewel het slachten van varkens meestal in oktober of november gebeurde omdat men nog niet over koelkasten en zo beschikte, met de zomerkermis kon er ook wel een varken opgeofferd worden. Grote boerengezinnen en familie kregen zo op een korte tijd het meest bederfbare vlees verdeeld.

Voor de ouderen en allen die klompen met grote maat droegen, in de week, en voor de zondag schoenen, was er natuurlijk het plezier van de feesttenten met Mortierorgel en het vooruitzicht om een lief te kunnen zoeken. Maar voor ons, kinderen uit de eerste klassen waren er vooral de paardenmolen en de schietkramen en ook de kraam met 'warme rek'. Maar er waren ook de gelegenhedskramen.

Zo herinner ik me nog dat op een kermis, toen ik zo een jaar of acht moest geweest zijn, er een man met een kraam stond met vuurwerk en allerlei dingen die knalden en lawaai maakten. En dat was echt niet zo duur. Wij met een man of tien rond die kerel zijn kraam. Hij had een stem als een klok en zo nu en dan liet hij zelfs 'pistonnes' knallen. Dat waren revolvers waarin men een rolletje roos papier met iedere twee centimeter, een zwart bobbeltje. Haalde je de trekker van dat revolvertje over, dan klonk er een luide knal en daar was het ons toch om te doen. Mensen doen opkijken en als het kon doen schrikken.

Wij met heel ons groepje naar de man die van alles verkocht dat maar lawaai kon maken. Alles was spotgoedkoop, behalve iets nieuws, iets heel speciaals. De zevenslag. Wij rond dat kraampje. En de man knalde zeven keer na mekaar met linkerhand op een blikken emmer. Heel de kermis keek naar de man. Wij keken naar mekaar. Wauw, zeg! Maar het kostte te veel. En als we nu eens allemaal onze zakken leegmaakten? Alle centen op een hoop? De man vond het een goed idee. Maar de hoop moest groot genoeg zijn. Dat begrepen wij.

Zo kochten wij de wonderbare zevenslag. Maar eens wij dat doosje in ons bezit hadden dan keken we allemaal naar dat veelkleurig doosje. Dat ding uit dat doosje halen was zeker geen probleem, maar dat ding ook laten knallen, zoals de man van de kraam dat deed met zijn zinken emmer? Ja, hoe moest dat nu? Maar de verkoper was gediensig. Hij wilde het voor ons wel eens laten knallen. Op het doosje stond dat men ook één of twee knallen konden laten klinken. En zo de rest is reserve houden. Ja, een goed idee. Ja, die man wilde dat wel eens proberen, maar we moesten wel wat achteruit gaan staan. Veiligheid voor alles, zie je. Daar hadden wij begrip voor. Het werd aftellen en daarin waren we goed. Dat hadden we in de klas bij mevrouw Docx in het eerste leerjaar geleerd. Vijf, vier, drie, twee en dan één! De man streek met een lucifer van het merk Union Match, over de zijkant van het doosje en meteen klonk er een knal en dan nog een knal en dan nog. Neen het stopte niet meer.

Dat was wel niet voorzien, maar de knallen waren voldoende luid en dat was ook al iets. Maar dan gebeurde het. Na die zeven knallen begon het maar pas. De verkoper had de zevenslag te kort tegen de rest van zijn kraampje gehouden en alles begon meteen mee te knallen. Totdat heel zijn kraampje leeg geknald was. Rook en vuur langs alle kanten. Heel de kermis keek naar de verkoper en zijn uitgebrande kraam. De eerste minuten wisten wij niet waarnaar kijken, maar dan trokken wij grote ogen. De verkoper zette zich op een kartonnen reiskoffer en begon te wenen. Wij kregen allemaal compassie met die vriendelijke man. Wat nu?

Een man met een cowboyhoed en een puntbaartje kwam met een fototoestel in de hand naar ons toegesnel. Hij bedankte ons voor het mooie vuurwerk. Hij had mooie foto's gemaakt en zou ze aan een krant bezorgen. Dit was uniek. Dit was spektakel. Ja, dat zal wel! Maar de verkoper had alleen nog zijn kartonnen reiskoffer. Zelfs zijn pakje boterhammen in een grijs papiertje gewikkeld, was geknald. Hij gaf zijn adreskaartje aan de verkoper. Je hoort nog van mij, had hij gezegd. En daar was de man blij mee, dacht het puntbaartje.

Een paar weken later stond de foto van de wenende verkoper op zijn kartonnen reiskoffer, in verschillende kranten en boekjes. De foto van het jaar. Lange tijd later hebben wij vernomen dat die fotograaf, veel geld gekregen had van die foto's, en dat hij aan de verkoper van de zevenslag een stevig bedrag geschonken had. Of hij zijn kraampje

terug kon installeren? Dat geloof ik niet. Maar, de volgende kermis hebben wij de jonge man terug gezien. Hij hielp mee aan de rups, een kermisattractie die nogal bij jonge meisjes in de smaak viel. Een soort paardenmolen voor opgroeiende tieners, zeg maar.

Ach, zo een zevenslag, was iets wonderbaar. Meer moest dat niet zijn voor ons!

brood *Beau* banket
koffiehuis ontbijt

Brood, pistolets, koffiekoeken,
taarten, gebakjes, tarteletten,
biscuits, ontbijtmanden,...

Pasen komt eraan!

Ontdek onze
paaseieren en figuren!

Aarschotsbaan 71/1

2590 Berlaar Heikant

TEL. 03 284 66 80

Openingsuren: DI & WOE: 07:00 – 18:00,
VRIJ & ZAT & ZON: 07:00 – 16:00,
MA & DO: GESLOTEN

verzekeringen — Vekemans

Alle verzekeringen
voor particulier,
zelfstandige
en KMO

Contacteer ons

Kardinaal Cardijnplein 7 B1
2590 Berlaar

Tel. 015 24 84 17
Fax 015 25 31 38

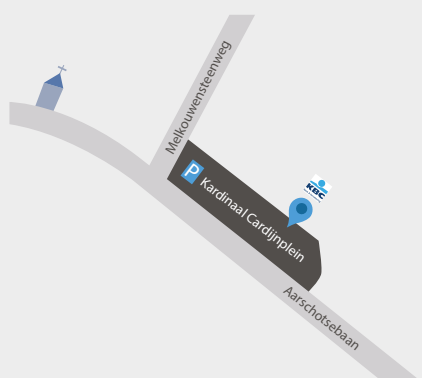
kantoor.vekemans@verz.kbc.be
www.verzekeringenvekemans.be

Vaste kantooruren

Ma-vr: 9u00-10u30

Op afspraak

Ma-vr: namiddag en avond
Zaterdagvoormiddag

PROCESSIE OP DE HEI (1976)

FOTO'S Archief van Gullymo

BRASSERIE
@VILLAM
FOOD&DRINKS

BRASSERIE @ VILLAM
Laar 2
2590 Berlaar
Tel 03/283.67.85

www.villam.be info@villam.be

HEIKANTS VOOR GEVORDERDEN

TEKST Jan van de Haa

Best luidop te lezen!

Ja mannekes! Het goo rap zelle. Ne gèjèsèm of ne gèjpèjès, ne kompjoeter of nen ellentrikke vellauw, da bestoeng in maane joengen taad allemoo ni zelle. Nen tellevies al wel mo da was dan in witzwet mèj nen antén oept dèk of oept zolder en mèj zoewen antén koste dan draa of vier poste pakke: Brussel Vloms, Brussel Frans, Holland iejen en mèj e bekke sjans of asser wat mist hoeng koste Holland twieje oewek zien.

Doo wier dan duij de mense van de Haa (en faateleek duij alleman) gekèjke noo Schipper naast Mathilde, noo Echau, noo Tienerklanke en Toppop, schaultellevies, Pol Jaquemijns mèj de berichte vuij de dooweveemelkers, Tony Corsari, Jan Thys, Paula Semer, Bob Van Bael, Nand Baert ... Da woore de bèjvèjs van vruuger .

De elletrikdroode en de telfondroode, die hoenge ne mèjter of vaaf bauve de grond oon zwetgekarbolinde houte poole.

Vuijl stroote (oewek de Uisschotseboon) woore nog in kassaa.

Allèj, ik wil mo zegge dat allemoo zoewe rap goo en verandert hé.

Hod èlle goe en tot de vollegende zitting hé !

DE MOP VAN DE MOESJ

Een vis, een vogel en een krokodil zitten bij elkaar.

De vis en de krokodil vragen aan de vogel: "Waar ga jij naar toe op vakantie?"
"Wel euh., bij ons kan iedereen goed vliegen, dus het zal wel Portugal worden dit jaar."

Daarna vragen de vogel en de krokodil aan de vis: "Waar ga jij naar toe op vakantie?"
"Wel, iedereen kan bij ons ondertussen goed zwemmen, dus ik denk dat we eens naar de Middellandse zee trekken ."

Dan vragen de vis en de vogel aan de krokodil: "Waar ga jij naar toe op vakantie?"
"Goh ja., bij ons heeft iedereen een grote bek, dus het zal wel weer Antwerpen worden..."

HEIKANTS VOOR BEGINNERS

creemfresh
slagroom

een én
eend

gedon
stuur van fiets

iejekenis
lies

keujenère
treiteren, plagen

een neul
een naald

snutte
neus snuiten

tijgestroem
andersom

Schoonmoeder heeft besloten een test te doen.
Op een mooie zomerse namiddag wandelt ze met haar schoonzoon Frank langs een kanaal. Plots slaat ze zagezegd haar voet om en valt in het kanaal.

Frank twijfelt geen seconde en springt achter haar aan.
De volgende dag staat er voor Frank zijn huis een Peugeot 205 cabrio met op het dashboard een briefje:
"Beste Frank, bedankt voor hetgeen je voor me gedaan hebt, je schoonmoeder Greta."

Een week later is het de beurt aan een andere schoonzoon, Dirk.
Terug wandelen ze langs het kanaal,
Greta slaat zagezegd haar voet om en struikelt in het water.

Ook Dirk aarzelt geen seconde en redt haar van de verdrinkingsdood.
De volgende dag staat ook voor Dirk zijn woning een Peugeot 205 cabrio met een briefje dat zegt:
"Lieve Dirk, bedankt voor hetgeen je voor me gedaan hebt, je schoonmoeder Greta."

De volgende week is haar laatste schoonzoon, Bertrand aan de beurt.
Weer langs het kanaal wandelen, voetje omslaan en in het water vallen.
Nu, Bertrand, die kijkt even naar links en rechts, die ziet dat er niemand in de buurt is en wandelt verder.

De volgende dag staat er voor Bertrand zijn garagepoort een Porsche 911 cabrio!
Ook hij vindt een briefje op het dashboard met de tekst:
"Beste Bertrand, bedankt voor hetgeen je voor me gedaan hebt, je schoonvader Albert."

Johan Geerts

HEI TIJDENS WOII (DEEL 2)

TEKST & FOTO'S Raymond Keuleers

INGEKWARTIERD OP DE HEI

Na de landing in Normandië stationeerden op ons erf naast de kerk enige keren geallieerden van verschillende nationaliteiten. Ik heb van een Amerikaan mijn eerste sinaasappel gekregen toen ik ziek was.

De soldaten sliepen in onze stamminee op de planken vloer. Het erf stond vol lichte legerwagens. Het erf was groot, de zijzaal was er nog niet.

Op de steenweg van Melkouwen stonden lange rijen jerrycans met brandstof gestapeld.

Alle kinderen hadden de gewoonte om "sigaret for papa?" te vragen als ze op straat een soldaat tegenkwamen. We kregen geen sigaret, maar soms chocola of kauwgom. Dit laatste was iets nieuws voor ons. De milde gever was Amerikaan, de andere nationaliteiten bleken minder vermogend of zuiniger.

Enkele soldaten wisten Heikantse schonen te versieren. Wat iedere vrijer bij het afscheid – ze moesten verder ten oorlog – zegde, was daarna op de Hei een algemeen grapje op zijn Heikants Engels: "Ai kom bek after de woor". Ik weet niet of er nog enig contact is geweest na de oorlog. Misschien zijn die jongens gesneuveld. De meisjes zijn later getrouwd met een Belg.

PANIEK ONDER DE VLIEGENDE BOMMEN

Na de landing in Normandië vlo-

Granaatscherf

gen geregeld vliegende bommen over, V1 en V2, op weg naar Londen of de haven van Antwerpen. Doordat het geleidingssysteem nog primitief was, heeft veel van tuig het doel gemist. V1 hoorde je aankomen, V2 was een supersonische raket en die hoorde je eerst inslaan en ontploffen en daarna pas hoorde je ze komen aanvliegen. Zwakjes, want de motor was al uitgevallen op de top van de paraboolvlucht. Geen afweer tegen mogelijk. Dit wapen is de voorloper van de huidige raketten. De Russen en de Amerikanen hebben na de oorlog getracht zoveel mogelijk Duitse raketgeleerden in handen te krijgen.

De Heikanter plakten hun ramen kruiselings af met plakband, om te voorkomen dat glasscherven verwondingen zouden veroorzaken bij het inslaan van een V-projectiel in de buurt. In het begin sliep ons gezin op de grond met alleen het hoofd – kruin tegen kruin – onder de keukentafel. Daarna zijn we in de kelder gaan overnachten, samen met het gezin van de zuster van mijn vader, Leonie.

Veel huisgezinnen groeven een schuilkelder in hun tuin. Mijn oom Gust spitte een put en dekte die toe met balken en graszoden. Wij en nonkel Juul hebben bronputkuipen in een kuil gedumpt en toegedekt.

Het sputterende geronk van de V1 verraadde naderend onheil. Bang hielden de Heikanter de kwaadaardige draak in de gaten. Soms begon het beest onregelmatig te pruttelen, een teken dat de voeding op was. Het hellemonster maakte daarna onvoorspelbare capriolen en dan was het tijd om in een schuilplaats te duiken. Zo heb ik eens bij een gezin tijdens een alarm in de kelder gezeten, terwijl de vrouw luid een paternoster las.

Er zijn op de Heikant enige bommen neergekomen. Ik bezichtigde een enorme krater van een V2 in een wei in de buurt van het kapelletje Moeder van Smarten (In de volksmond Kapel van zijeve Wiëne). Aan de overkant van de weg. Een fietser liet er het leven bij.

Een bom is in de Leemputten op een nacht pal op het huis gevallen van "Polleke Spits". Er vielen dodelijke slachtoffers. Ik weet niet meer hoeveel. Een moeder en kind waren erbij. Ik zie nog de puinkuil in herinnering.

De bommen veroorzaakten meer dan 60.000 gewonden en doden. Na de inslag van een V1 op cinema Rex in Mortsel werd de paniek onder de Heikanter nog groter. Toen vielen in Mortsel 567 doden en 291 gewonden. Van V1 en V2 werden er elk meer dan 3000 gelanceerd. Een flink aantal is boven de Hei gepasseerd.

Het arrondissement Antwerpen incasseerde 3709 inslagen. Dwangarbeiders, meestal krijsgesvangenen, fabriceerden duizenden vliegende bommen. Eveneens duizenden arbeiders lieten er het leven bij.

AFWEER

Waar nu de Chiro een stek heeft op de Heistsebaan, stonden kanonnen om V1's neer te halen. Als een bom overvloog, was het op de heide een kanongebulder van je welste. De schrapnels van de obussen hoorde je als hagel op de daken kletteren.

Op een avond heb ik staan kijken vanuit de open achterdeur, in het gezelschap van enige commentariërende soldaten, naar een V1 die overvloog in het licht van de enorme zoeklichten die op de Heikant stonden opgesteld. We zagen de ontplofende obussen rondom de vliegende bom, maar die zette blijkbaar ongedeerd zijn vlucht voort. Tenzij ze geraakt was door een kartets en onderweg is neergestort.

Toen we eens uit de schuilkelder kwamen na een bomalarm, zagen we aan rookwolken dat de boosdoener was neergehaald en niet op de grond ontploft

OORLOGSTOERISME

Enkele Heikanter ontpopten zich na de bevrijding als oorlogstoerist. Mijn vader was er een van. Met mijn nonkels en kameraden reed hij met de fiets naar Geel, waar de dag voordien een tankslag geleverd was. Ze zijn toen erg geschrokken van de gruwelijke beelden in opengereuten tanks. De spraak ging dat de

Britten die bij ons gelegerd waren, aan de slag hadden deelgenomen.

Vader nam me mee naar een neergestorte bommenwerper op Melkouwen. Je kon ongehinderd het wrak doorsnuffelen. Ik heb er mitrailleur- en revolverkogels meegegrist.

We stonden ook wuivend te kijken naar kilometerslange rijen voorbijtrekkende legereenheden met terugwuivende bevrijders, o.a. voor onze deur en op het Kruispunt.

MILITAIR SPEELGOED

Mijn neef Marcel en ik holden na een kanonnade op een V1 naar buiten om "te zoeken naar stukken". Zo noemden we de shrapnels van de granaten. Als die op zachte aarde vielen, kon je dat zien aan een gat in de grond. Met een vinger kon je de scherf eruit peuteren. Marcel en ik waren eens om ter diepste een "stuk" in de grond aan het keilen.

Terwijl ik bukte om mijn pasgegooide shrapnel uit de grond te woelen, plantte Marcel de zijne in mijn nek. Ongewild natuurlijk, maar je kunt je het vervolg voorstellen.

We vonden een achtergelaten kortstelige soldatenspade voor schuttersputjes. We gingen ook zoiets graven. Toen ik het schopje tot aan mijn hand in de grond had geramd, stak Marcel toe met zijn schop. In mijn duim. Weer werd de arme jongen het grootste slachtoffer door zijn strenge vader.

Ik probeerde met hamer en spijker een revolverkogel te laten ontploffen; gelukkig tevergeefs.

Toen grootmoeder Roos mijn munitievoorraad ontdekte, moest ik alles terstond begraven in de tuin. Eén, onschadelijk gemaakte, mitrailleurkogel heb ik nog.

TOCH NOG OORLOG

Geregeld fladderden er reepjes zilverpapier neer. Die waren door vliegtuigen uitgestrooid om de radar van de vijand in de war te brengen.

Twee vliegtuigen zijn in de buurt neergestort. Een Amerikaanse bommenwerper zagen we boven Melkouwens neerdwarrelen als een blad in de herfstwind. Op Heesten is een Duits vliegtuig gevallen.

Op een dag in september 1944 vloegen massa's vliegtuigen over, waarvan veel een zweefvliegtuig meesleepten. Het waren de deelnemers aan de poging om enkele bruggen te veroveren op de Duitsers, in de buurt van het Nederlandse Arnhem. Het opzet mislukte en en kostte een paar duizend Britten het leven en meer dan 6000 werden krijsgeslagen gemaakt. De film "Een Brug te ver" handelt over deze voor de geallieerden rampzalige luchtlanding en veldslag.

Vanop onze uitkijkpost op de dorpel van ons huis naast de kerk hoorden en zagen Marcel en ik op een dag tot onze ontzetting schieten vanuit voorbijrijdende legervoertuigen. Het doelwit was een rondcirkelend jachtvliegtuig dat er blijkbaar op uit was de jerry's langs de Melkouwenssteenweg te vernietigen. In december 1944 zagen we ein-

deloze files van legervoertuigen voorbijrijden, volgeladen met sol-daten. Het viel ons op dat die jongens zulke bedrukte gezichten hadden. Een ander beeld dan de vrolijke gezichten en handenzwaaiende krijgers op de zekarakavanen van enige weken terug. Ze schenen te vermoeden welke hel hen te wachten stond: de slag om de Ardennen, het laatste westerse, wanhopige offensief van Hitler, om tot de haven van Antwerpen door te stoten. In de streek rond Bastenaken sneuvelden op enige dagen ongeveer 80.000 jonge levens, een veelvoud ervan raakte gewond én verminkt.

GELEGENHEIDSVERDIENSTEN

Een avontuurlijk gezin in onze familie was terug op de Heikant komen wonen na een lang verblijf in Canada. Een zoon was in de Spaanse burgeroorlog tegen Franco gaan vechten, een andere wist zich door zijn kennis van het Engels – toen een zeldzaamheid – bij de geallieerden nuttig te maken. Zoals met sja-cheren. Hij kwam geregeld bij ons op bezoek. Om te tonen hoe gemakkelijk en hoeveel hij verdiende met zijn activiteiten, stak hij eens een briefje van duizend frank met een lucifer in brand, tot consternatie van de aanwezigen in de kamer.

Nog andere Heikanters wisten uit de gelegenheid munt te slaan. Ze probeerden van de soldaten benzine los te krijgen in ruil voor tomaten. Hier was het eten van rauwe tomaten, zoals die over-

zeeërs deden, nog niet ingeburgerd. Ik heb eens gezien hoe een Heikanter een soldaat met die rode lekkernij probeerde te overhalen voor een ruil met benzine. De man was bezig de nummerplaat van een voertuig bij te schilderen en wou niet opkijken. De Heikanter stootte de schilder aan om aandacht te krijgen. De kerel sprong woedend recht, griste de zak met tomaten vast en kwakte die op de grond. Ik zag ketchup lang voor ik het leerde smaken.

De militairen verpatsten massaal allerlei spullen uit de legerstock: o.a. textiel zoals hemden en jassen. De huismoeders hadden het druk met vermaken en kleuren van legerkledij. De Heikanters maakten kennis met cornedbeef in bussen.

Mijn vader en nonkel Juul hadden hun handen vol als kapper met de haardossen en baarden van de krijgers. Een keer heb ik een zwarte Amerikaan zijn jasje zien uittrekken om nonkel Juul uit te dagen tot een gevecht. Deze stak bezwerend zijn handen vooruit. Ik weet niet welk probleem er tussen die twee was.

Mijn ouders hadden een winkeltje naast de stamminee. Ze verkochten houten klompen, die toen nog veel gedragen werden. Op zijn Heikants zijn dat "kloune". Het hele gezin, met nonkels Juul en Gust als helper, hield zich bezig met die klompen om te toveren tot souvenirs: afschuren, beschilderen en er tekens op aanbrengen, zoals vetergaten. Op iedere houten schoen kwam in spijkers met bolle kop het jaar-

tal. De klompen verkochten als broodjes. Misschien prijken overzee nu nog hier en daar "kloune" in de huiskamer als oorlogssouvenir.

VREDIG LEVEN OP DE HEI

De Hei was nu vrij. Gedaan die rantsoenzegels, niet meer met de hele Hei aanschuiven met een emmertje bij de uitdeling van haring. Weg met dat grauwe brood met zemelen, aardappelmeel, aardappelschillenmeel, peulvruchtenmeel, maïsmeel of iets wat niet was geschikt voor menselijke consumptie. Wit brood verscheen weer mondjesmaat. Weg met die surrogaatkoffie van eikels of cichoreiwortel, weg met dat eierpoeder. Gedaan met de angst voor de bezetter.

Het leven hernam geleidelijk zijn gewone gang. De scharenslijp kwam geregeld langs met zijn stootkar die voorzien was van een met de voet aangedreven slijpsteen. Die man kwam je messen en scharen slijpen. De "potteflik" kwam kijken of je potten, pannen of bestek te herstellen had. De Nederlandse melkboer Dierickx bezorgde je met zijn hondenkar melk. De geitenboer fietste voorbij, op de bagagedrager een bok die gewillig je geit kwam dekken. Het stonk tien uur boven de wind als die passeerde.

Een grappig straatbeeld was het bolvormige wit hondje van "Wies van de Schiève". Dat had als favoriete dutjesplaats een plek in het midden van de autoweg. Als een zeldzame auto of paardenkar naderde, krasselde het doodgemeedereerd op zijn korte, kromme pootjes naar de zijkant. Voor een babbel kwamen Heikanters buiten samen in troepjes. Men noemde die samschelingen een "beurs", op zijn Heikants uitgesproken met doffe e: "Bes". De meest succesvolle was de dui-venmelkersbeurs tegen de gevel van het huis op de hoek van Aarschotsebaan en Melkouwenssteenweg, want de door de bezetter verboden dui-vensport maakte een enorme heropleving. Tv of ijskast was er niet, telefoon of auto had bijna niemand.

Jammer genoeg beseffen hooligans, vechtjassen, vanden en relschoppers niet wat het waard is in vrede te leven. Niet verwonderlijk dat het gedrag van sommigen nu bij senioren de boutade ontlokt: "Het zou nog eens oorlog moeten worden."

OPENDEURDAG

31 maart - 16u tot 21u
te Kardinaal Cardijnplein 13
2590 Berlaar

Wat kan je verwachten?
Warm welkom van ons team met een hapje & tapje

BIOPHYTO-specialiste met huidscan
***via inschrijving**

Tal van demo's: barbier, gelaat,...
Handmade juwelen

Goodiebag

Kom je ook?
Laat het ons weten!

CAFÉ DE TRAMHALT

TEKST Wim Soons

FOTO'S Mariette Siebens, Jef de Ceuster

Tot het begin van de oorlog bolde er een stoomtram. Deze reed van Lier naar Putte. Aan het café was er een halte. Hier sloeg hij dan rechtsaf langs het veld tot in de Vruchtelei, naar de Pieter Michielslei en verder naar Putte. Gedurende de oorlog werden de sporen door de Duitsers opgebroken om er oorlogstuig van te maken. De bedding, die verhard was met singels van kolen konden dienen om te stoken in de stoof. De bevolking gebruikte dit graag: ieder spande een stuk af gelijk wij de goudzoekers hadden zien doen in de film. En met grote ziften werden deze dan geschud en in zakken gedaan, om het rapste. Iedere dag waren er meer zifters, de want iedere zak singel betekende thuis wat meer warmte, en ziften was minder werk dan 's nacht ergens een boom gaan afzagen. Eens thuis moest he zien dat ge de kolen verborgen hield voor de control. Zwaren arbeid voor wat warmte.

INTERVIEW MET MARIETTE SIEBENS, UITBAATSTER TUSSEN 1992 EN 2006

Café De Tramhalt kende door de jaren heen heel wat uitbaters.

Wij spraken met Mariette Siebens.

MARIETTE, HOE BEN JE CAFÉ BEGINNEN TE DOEN?

Mijn nonkel en nicht Lea deden eerst café, en ik had dikwijls al lachend gezegd: 'zo een café als dat van jullie zou ik graag hebben'. Op een dag kwam mijne nonkel naar mij en zei: 'ons Leo stopt ermee, wat denkte'?

Ik was op dat moment vast benoemd in de lagere school, waar ik in de keuken stond. Ik heb verlof zonder wedde genomen, een tapcursus gevolgd, en ben er dan zo ingerold.

IN DE KEUKEN VAN DE SCHOOL STAAN OF CAFÉ HOUDEN, EEN GROOT VERSCHIL?

Met kinderen werken of met mannen da's bijna hetzelfde hé. (lacht) Ik heb 14 jaar het café uitgebaat, heel hard moeten werken, maar altijd veel plezier gemaakt. We gingen om 9u 's morgens open en ik probeerde om 22u te sluiten, maar dat pakte niet.

Als we open gingen stonden de beestenmarchands al voor de deur. 's Middags kwamen de

mannen van de legerkazerne snel een paar pinten pakken: in het begin waren daar ook de grote mannen bij, later hadden die geen tijd meer. 's avonds kwamen er vaak wat oudere mensen en er kwam ook altijd veel volk van Putte en Jèt.

Elke zondag was het 'bal', dan werd er gedanst. De Leo van de Looikes werd ook vaak gevraagd om zijn Accordeon te gaan halen.

HET CAFÉ IS HEEL LANG DOOR JE FAMILIE UITGEBAAT?

Dat klopt. Velen zullen de moeder van mijn nicht Lea nog kennen: tante Mit. Van mijn tante Mit was gekend dat ze regelmatig een rondje gaf voor haar klanten. "Aan den toog worden ze verdiend", zei ze vaak.

ZATEN ER OOK CLUBS IN HET CAFÉ?

Zeker: Fietsclub de Tramhalt was heel actief. We hadden ook een spaarkaske, en daarmee gingen we elk jaar op reis: naar Ieper, Dinant,... Ook deden we een teerfeest met meer dan 100 man.

Ik heb altijd heel goeie klanten gehad: als er een grote groep fietsers binnenkwam hielpen ze

mee, en als er nen ambetant-erik was, werkten de klanten die buiten. (lacht)

IS ER VEEL VERANDERD OVER HEEN DE JAREN?

De beestenmarchands zijn er meer en meer uitgegaan. Daarnaast werd er in de cafés natuurlijk vroeger veel gerookt, en dat hebben ze dan verboden.

DE BOSKESHOEVE
HOEVE - IJS

0477/37 43 66
INFO@VDBTUINEN.BE

Bezoek onze ijs automaat →
STEENSTRAAT 8 - 2580 PUTTE

Volg De Boskeshoeve op Facebook!
Literdozen en ijsaarten in smaken naar keuze op bestelling

café **'t GEHUCHT**
Berlaar-Heikant Sinds 1950

Authentiek dorpscafé met
ruime selectie kwaliteitsbieren

 www.tgehucht.be

 @tgehucht

 tgehucht

Het eerste café de Tramhalt lag 100 meter verder in de richting van Lier, en werd geopend in 1909.

In 1962 werd het nieuwe café De Tramhalt geopend.

DIKKE PROFICIAT MET JULLIE 60E HUWELIJKSVERJAARDAG OP 24 MAART, NOENKEL CHOREL EN ONS PEETJE!

GROETJES,
CONNY CANNAERTS

HIP HIP HOERA VOOR MOEKE!
WANT OP 17 MAART BLAAST ONS MAMA/MOEKE 66 KAARSJES UIT.
EEN HELE DIKKE KNUFFEL VAN JE BESTE VRIEND, ALOÏSJE!

RECHTZETTING

EEN RECHTZETTING BIJ HET ARTIKEL OVER DE OPRICHTERS VAN DE HEIKANTSE BIERCLUB, IN DE VORIGE EDITIE VAN HET HEIKRANTJE.

ER STAAT: 'BIJ TUUR CEULEERS IN ZOTTEGEM' DIT MOET ZIJN "MIJN (POLLE PLEK) EERSTE BEZOEK AAN EEN BROUWERIJ WAS CROMBÉ IN ZOTTEGEM MET TUUR CEULEERS ONGEVEER ROND 1975. DAAR MOCHTEN WE ONS ZELFS ROND DE LEUVENSE STOOFF ZETTEN EN MAAKTE ONS JUFFRA (ZUSTER BROUWER) VOOR ONS DAAR GEITENVLEES WARM EN VERS GESNEDEN BROOD BIJ. ALS AFSLUITER NE GOEIE OUD ZOTTEGEMS BIER."

KATRIEN HEREMANS
DIERENARTS

Kleine huisdieren, paarden, kleine herkauwers

Aarschotsebaan 184, 2590 Berlaar

Steeds bereikbaar voor een afspraak op

0494/48.35.09

Of via mail naar

info@katrienheremans.be

www.dierenarts-katrien-heremans.webnode.be

HYUNDAI

NEW
THINKING.
NEW
POSSIBILITIES.

Garage Wuyts
Berlaarbaan 10 • Beerzel-Putte
015 75 61 27
www.garagewuyts.com

WWW.FRITATHOME.BE

MOBIELE FRITUUR

ECHTE BELGISCHE FRIETJES

VOOR ELK FEEST,

EVENT OF GELEGENHEID

FRITATHOME01@GMAIL.COM

MEDEWERKER I/D KIJKER

JAN VAN DE HAA

Jan Winkelmans – alias Jan Van De Haa – is 63 jaar en woonde tot zijn 33ste langs de Aarschotsebaan. Na een tussenstop aan de Kattegracht woont hij intussen een 30-tal jaar op de Pijpelhei.

Jan schrijft in elk Heikrantje het heerlijke sappige 'Heikants voor Gevorderden'.

COLOFON

Coördinatie en redactie
Wim Soons

Met bijdrage van
Bert Belmans
Raymond Keuleers
Frans Busschots
Geert Fierens
Jan van de Haa
Moesj

Fotografie
Ann Van de Voorde

Vormgeving
Sofie Soons

Website
Kevin Van den Brande

Social Media
Yoran de Wilde

V.U.
Wim Soons
vzw Onder Onze Kerktoeren
Diamantstraat 18, 2590 Berlaar

Alle info en Heikrantje digitaal,
lees je op heikrantje.be

Suggesties? Vragen?
Via info@heikrantje.be

**samen investeren
in welvaart
en welzijn**

FANTASTISCHE FEEST4DAAGSE

FC HEIKANT VIERT HAAR 50JARIG BESTAAN GROOTS!

IN EEN GIGANTISCHE TENT
OP ONS TERREIN!

ALLE DAGEN EEN 40-DELIG SPRINGKASTELENPARADIJS
VAN 10 TOT 18 UUR - **VVK 7€ KASSA 8€**

WOENSDAG 25 MEI 17 UUR **10€**

AFTERWORKPARTY MET DJ MAX — DYVES
STEVEN 'BRAMME' DE KEUSTER & **PAT KRIMSON**
LIVE OPTREDEN VAN AFTERPLAYER MET LIEN VERVOORT

DONDERDAG 26 MEI 11.30 UUR **85€**

BRUNCH MÉT LIVE OPTREDENS VOORAF INSCHRIJVEN
RONNY LEE, PINO BARESI & **WILLY SOMMERS**

VRIJDAG 27 MEI 19 UUR **5€**

FEEST MET ONZE EIGEN **HEIKANTSE BANDS**: TRIPLEX
THE JOSHUA & KIRRI EXPERIENCE & CROCODILE SKIN

ZATERDAG 28 MEI 19 UUR

SCHLAGERAVOND APOTHEOSE

VIP-ARRANGEMENT OM 17.30 UUR **VOORAF INSCHRIJVEN**
LIVE OPTREDENS VANAF 20 UUR MET RONNY LEE

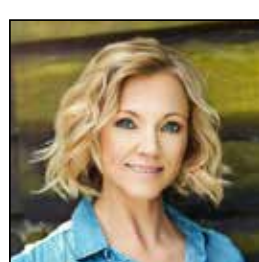
SAM GOORIS

SERGIO

LAURA LYNN

BART KAËLL

PRIJZEN: STAANPLAATS **25€** ZITPLAATS **35€**

ZITPLAATSEN EN **VIP** ZIJN VOORAF IN TE SCHRIJVEN
OOK VOOR DONDERDAG IS EEN INSCHRIJVING NODIG!

KORTELING! INSCHRIJVINGEN EN ALLE DETAILS OP
WWW.FCHEIKANT.BE EN OP FC BERLAAR HEIKANT VIA

& DE ROMEO'S

